

войската, а на 20 годишна възраст ставалъ пълноправенъ гражданинъ, ималъ право да отиде въ народното събрание, да си тури вѣнецъ на главата и да поиска думата да говори прѣзъ цѣлия събранъ народъ.

Знаменитъ учитель въ стара Гърция е билъ Сократъ. Той нѣмалъ здание, въ което да учи дѣцата, каквито имали другитѣ учители; той не зималъ пари, плата за труда си, нито приемалъ подаръци. Сократъ учелъ и прѣподавалъ безплатно по улицитѣ, по мегданитѣ, по градинитѣ, въ двора на гимназнитѣ, въ храмоветѣ, на хорото и т. н. Той нѣмалъ едни и сѣщи ученици, а учелъ всѣкиго, който мине покрай него и иска да го слуша. Той билъ *свободенъ* учитель и свободно до него можалъ да дойде всѣки момъкъ и да го разпита за това, което не знае. Много младежи го обикнали зарадъ това му свободно учение и почнали да тичать сѣ около него да го разпитвать и да го слушать, що той ги учи и поучава. Сократъ билъ много мждъръ и развитъ човѣкъ и затова лесно хващалъ лъжитѣ на много хора, които искали да се покажатъ прѣдъ народа за много учени и надути учители, а пѣкъ тѣ били глупави и нищо не знаели. Лъжливитѣ учители го наклеветили прѣдъ народа и Сократъ билъ осжденъ на смъртъ. Сократъ по учението си, по нравитѣ и по смъртъта си заслужва да се почита и ние ще изложимъ другъ пѣтъ въ „Вѣнецъ“ живота, страданията и смъртъта на този бѣлѣжитъ учитель*.

Като казахме, че грѣцкото училище било доста напѣднало, трѣбва да добивамъ, че и тамъ, както въ Египетъ, Индия и Вавилонъ, се учили дѣцата само на заможнитѣ хора, на свободнитѣ граждани.